ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. Š.**, zast. Mgr. Jaroslavem Marténkem, advokátem se sídlem Slavíčkova 827/1a, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2016, č. j. MPSV-2016/19189-921, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2016, č. j. 41 A 11/2016 – 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci Mgr. Jaroslavu Marténkovi, advokátu se sídlem Slavíčkova 827/1a, Brno, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **1 573 Kč**, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým bylo odmítnuto jeho podání směřující proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž.

[2] Krajský soud postupoval podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť dospěl k závěru, že

podání nesplňovalo zákonné náležitosti a stěžovatel nedostatky podmínek řízení ani na základě výzvy soudu neodstranil. Stěžovatel nevymezil jediný žalobní bod, ze kterého by bylo patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné nebo nicotné. Doplnění podání ze dne 16. 5. 2016 bylo pouze obecné, stěžovatel až do vydání napadeného usnesení vytýkané nedostatky neodstranil a v řízení proto nebylo možno pokračovat.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Stěžovatel podřadil důvod kasační stížnosti pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Namítal, že v doplnění návrhu ze dne 16. 5. 2016 vymezil, které rozhodnutí napadá, v jakém rozsahu, z jakých právních důvodů a formuloval žalobní petit. Krajský soud měl za tohoto stavu vyžádat správní spis a přezkoumat porušení práv stěžovatele; podmínky pro odmítnutí žaloby nebyly dány. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[4] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem. Poté přistoupil k přezkumu usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Přezkumem usnesení v tomto rozsahu dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[5] V projednávané věci je nesporné, že žaloba, kterou stěžovatel podal u krajského soudu 25. 2. 2016, neobsahovala žalobní body. K jejich doplnění byl stěžovatel řádně vyzván a byl poučen, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, jeho žaloba bude odmítnuta. Tak se později stalo, neboť krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel žalobní body nedoplnil; on tento závěr rozporuje tvrzením, že tak učinil v podání ze dne 16. 5. 2016. Podstatou projednávané věci je tedy otázka, zda citované podání obsahuje řádně vymezené žalobní body, či nikoli.

[6] Nejvyšší správní soud za tímto účelem ve spise krajského soudu ověřil, že stěžovatel v citovaném podání uvedl, že: „*napadené rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně je ve vztahu k němu nezákonné a že byl ve svých právech cit. nezákonnými rozhodnutími zkrácen (§ 65 s. ř. s.). Napadeným rozhodnutím žalovaného i správního orgánu prvního stupně byly žalobci určeny povinnosti v rozporu se zákonem po předchozím řízení, ve kterém byla porušena jeho procesní práva účastníka správního řízení (...) ve věci pak nebyl úplně zjištěn skutkový stav a rozhodnutí bylo vydáno po nesprávném právním posouzení věci. Rozhodnutí ve věci bylo vydáno po předchozím vadném řízení v rozporu s úpravou s ust. § 2 odst. 1, 2, 3, 4, § 4 odst. 2, 3 a 4, § 5, § 6 a § 7 správního řádu* [zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, pozn. NSS]. *Podrobnější odůvodnění žaloby zástupce žalobce podá po doplnění podkladů ze strany žalobce, o které požádal.*“

[7] Podle § 71 odst. 1 písm. d) jsou jednou z náležitostí žaloby *žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.*

[8] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. [p]*ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[9] Formulace konkrétních žalobních bodů je nezbytným předpokladem perfektní žaloby, neboť žalobce (zde stěžovatel) jejich prostřednictvím vymezí okruh přezkumu správního rozhodnutí ze strany krajského soudu (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

[10] K požadavkům, které jsou na žalobce v tomto směru kladeny, se podrobně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS, v němž uvedl, že citované ustanovení „*žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (...) Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých" nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.*"

[11] Je nasnadě, že podání ze dne 16. 5. 2016 těmto požadavkům nedostálo. Stěžovatel v něm uvedl jen typové důvody nezákonnosti správního rozhodnutí (nedostatečně zjištěný skutkový stav, nesprávné právní posouzení, porušení procesních práv stěžovatele), aniž by je ve vztahu k projednávané věci jakkoli konkretizoval, také odkaz na aplikovatelné právní normy byl zcela obecný. Podání neobsahuje žádné skutkové tvrzení ani individualizovanou právní argumentaci, takže z něj vůbec není zřejmé, z jakých konkrétních důvodů stěžovatel považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné či nicotné.

[12] Nejvyšší správní soud se tedy zcela ztotožnil s posouzením tohoto podání krajským soudem. Vzhledem k tomu, že byly splněny i další podmínky pro odmítnutí žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. (stěžovatel byl k odstranění uvedené vady vyzván a poučen, že pokud tak neučiní, soud jeho žalobu odmítne), napadené usnesení bylo vydáno v souladu se zákonem.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou.

[14] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly.

[15] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 41 A 11/2016 – 15, ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Podle citovaného ustanovení zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti.

[16] Ustanovený zástupce učinil v řízení o kasační stížnosti jeden úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti, soud mu proto přiznal odměnu ve výši 1 000 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif"), ve spojení s § 9 odst. 2 a § 7 bodem 3. téže vyhlášky], k němuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna se proto zvyšuje o daň z přidané hodnoty ve výši 273 Kč. Celkem tedy odměna ustanoveného advokáta za zastupování v řízení o kasační stížnosti činí 1 573 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu